

ŽIVOT V NAŠICH DLANÍCH

Povídání s Janem

Motto:

Vyznávám všednost života ve slovy těžko vyjádřitelné kráse výjimečnosti.

Vyznávám výjimečnost života v nekonečné variabilitě jeho všednosti.

Jan Konfršt je jedním z mála našich současníků, žijících ve Vědomí – to znamená v trvalé meditaci, ve stálém dialogu s Bohem. V knize se stává naším průvodcem v hledání hodnot duchovního charakteru, přitom však klade hlavní důraz na nalézání krás všedního života. Nabízí odpovědi na základní otázky o smyslu života, na otázky, které si klade ten, kdo se rozhodl vzít život do svých rukou.

Čtenáři se tak nabízí konkrétní a pochopitelná představa Boha, ze které plyne Jeho vztah k nám a náš k Němu. Nabízí se hlubší pochopení naší podstaty, prostředí ve kterém žijeme, srozumitelná představa duše a jejího významu v našem životě.

Jan nabízí odpovědi na otázky:

- Čím jsme a čím nejsme ovlivňováni?
- Co znamená, řeknu-li: "Já"?
- Proč je naše tělo důležité?
- Jak chápat naši nesmrtelnost?
- Proč se trápíme, proč jsme my a naše děti nemocní?
- Jak se vyvarovat nemoci?
- Je možné vytvořit si duchovní ochranu?
- Jaké jsou naše největší omyly?
- Jaký je význam duchovního snažení?
- Co je jeho smysluplným výsledkem?

V odpovědích na tyto a další otázky se Jan snaží vysvětlit, že máme plnou a bezpodmínečnou zodpovědnost za celý náš život, protože jsme sami, jen a jen sami, tvůrci svého života. Nikdo a nic mimo nás nedokáže naše bytí ovlivnit. Přitom však vnímá jako opravdovou duchovnost žít obyčejný život, učit se a vychovávat.

V červnu roku 2001 měli mnozí z nás příležitost na přednášce pana Dr. Eduarda Tomáše v Lucerně slyšet tato slova: "Jak může být pán Bůh pochopen? To jsou otázky skoro nezodpověditelné. Buďte bez starosti, člověk není opuštěn ve své smrtelnosti, ani není zcela ponechán své konečnosti." A posléze nás ubezpečil, že tajemné Božství poskytuje svědka, zástupce, který může být nalezen, neboť dlí nepomíjející v samém středu člověka, jímž je naše nesmrtelná duše, naše Nadjá.

Dnes, po čase, můžeme cítit, že slova "člověk není opuštěn a zcela ponechán" mají obecnější, hluboký význam. Božství nám odkrývá prostřednictvím Jana svoji podstatu. Stáváme se účastníky přímého sdělování. Po dvou letech od zmíněné přednášky nám Jan nabízí další díl poznání. My všichni jsme dnes zase o kousek dál, popošli jsme po evoluční spirále o pár krůčků blíže k Bohu, a tak můžeme pochopit opět o něco víc...

Ukázky z knihy:

Žijeme život obyčejný, všední. Proto i motto této knihy má v každém okamžiku připomínat, jak hluboce jsme svázáni se zemí, se světem materiálním. Kdyby každý z nás neměl své fyzické tělo, nemohli bychom spolu o duchovních záležitostech ani hovořit. Všichni můžeme během svého života poznat krásy duchovního světa. Měli bychom si však v každém takovém okamžiku připomenout, že je prožíváme ve svém vlastním těle. Hloubka duchovního poznání nám dovoluje si tuto skutečnost uvědomit s narůstající měrou. Uvědomuji si to v plné míře i já, byť žiji ve stavu Vědomí. A tak žiji

docela obyčejně, starám se o rodinu, žívím se fyzickou prací. Jednoduchost takového života spočívá v tom, že život duchovní vytváří optimální podmínky, aby byla fyzická činnost naplňující, radostná, bezbolestná a povznášející.

* * *

Může se Ti otevřít neuvěřitelně bohatý svět myšlenek, svět s úžasnými vazbami a souvislostmi, přijmeš-li, že tvůj mozek není paměťovou schránkou a že pracuje jako nejdokonalejší vysílač a přijímač myšlenek. Myšlenky, které z našeho prostředí čerpáme a do něj vkládáme, jsou energií věčnou, nezničitelnou a nás prolínající.

Můžeš poznat, co je Vědomí, že je synonymem Boha, že my všichni jsme duchovními bytostmi, nedílnou součástí Vědomí a tedy Bohem.

Dojdeš-li k tomuto poznání, pochopíš, že jsme nositeli absolutní svobodné vůle, že není energie, které se musíme poddávat. Pochopíš, že příčinou všech nemocí, nespokojenosti a násilí, které nás zdánlivě potkávají, jsou naše vlastní myšlenky. Člověk opakovaně žije následky svých předcházejících rozhodnutí.

* * *

Velice častou příčinou bývá, že dítě žije v rodině, kde nepanují harmonické vztahy. Dítě se svou duší velice citlivě vnímá tento nesoulad svého intimního prostředí. Není to dlouho, co přišlo z prostředí čisté harmonie, z Vědomí. Zrodilo se do hmoty, tou je pohlcováno. Je na naší odpovědnosti, abychom mu v jeho učení vycházeli vstříc. Není-li dítě, jeho duše spokojena s hloubkou a mírou naší pomoci, protestuje. Dává nám to najevo prostřednictvím své nemoci. Jednou větou: Nemoc tvého dítěte je především zpráva pro tebe. Slyšíš dobře: Pro tebe, i když je nemocné samo. Nemoc dítěte může mít samozřejmě příčin více. Není možné rozebrat jednotlivé příčiny detailně, protože jsou individuální. Ve většině případů onemocnění dítěte je hlavním důvodem nesoulad v rodině.

S přibývajícím věkem dítěte dochází k pozvolné změně příčin nemocí. Odeznívá vliv rodinného prostředí a příčiny nemocí začínají být způsobovány vlastním myšlením. Statisticky je zlomovým obdobím věk puberty, ale samozřejmě i tato hranice je individuální.

* * *

Poznámka:

Jan Konfršt odpovídá na otázky přítele Martina a vy můžete jejich dialogu nejen přihlížet, ale vnitřně se též připojit, zapojit.

Jak?

Můžete například mnohé odpovědi sami domýšlet, dále rozvíjet.

Můžete pracovat se svými pocity, například v okamžiku, když se domníváte, že nyní se měl tazatel třeba zeptat na něco jiného, co by vás zajímalo více - a uvědomit si, že i takto se lze učit toleranci.

Můžete mnohé myšlenky konfrontovat se svými představami světa a své představy třeba revidovat.

(Časem třeba zjistíte, že ani tak nejde o otázky, jako o to, co je za nima, co vzniká za nima. Ve vás.)

Další sdělení a zajímavé myšlenky najdete na stránkách autora - www.povidanisjanem.cz .